

Arrest

nr. 170 545 van 27 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 februari 2016 tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 maart 2016 tot het toekennen van een termijn van zeven dagen om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 april 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die loco advocaat E. WOUTERS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 19 januari 2016 door de politiediensten aangetroffen in het Rijk en de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam dezelfde dag ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.2. Op 25 januari 2016 diende verzoeker een asielaanvraag in.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 2 februari 2016 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

De beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 74/6, § 1bis, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en artikel 74, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt besloten dat

de heer, die verklaart te heten (1),

naam : [T-O.]

voornaam : [A.]

[...]

nationaliteit: Armenië

wordt vastgehouden.

REDEN VAN DE BESLISSING

Overwegende dat overeenkomstig artikel 74/6 §1 bis, 12° betrokkene niet in het bezit is van de in artikel 2 van de vreemdelingenwet bedoelde binnenkomstdocumenten, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort van Armenië voorzien van een geldig visum, zodat hieruit geconcludeerd moet worden dat betrokkene niet in het bezit is van de in artikel 2 van de vreemdelingenwet bedoelde binnenkomstdocumenten, overwegende dat betrokkene op 19 januari 2016 gecontroleerd werd door de Belgische autoriteiten waarbij vastgesteld werd dat hij zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond, overwegende dat betrokkene onder bijlage 13septies overgebracht werd naar een gesloten centrum teneinde hem van het Belgisch grondgebied te verwijderen, overwegende dat betrokkene op 25 januari 2016 in het gesloten centrum een asielaanvraag indiende, overwegende dat betrokkene een asielaanvraag indiende teneinde de uitvoering van een op handen zijnde beslissing die tot zijn verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, oordeelt te gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de vasthouding noodzakelijk om de effectieve verwijdering van het Belgisch grondgebied te waarborgen.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.4. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 19 februari 2016 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.5. Bij arrest nr. 164 203 van 16 maart 2016 weigerde ook de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.6. Op 25 maart 2016 werd verzoeker vrijgesteld en werd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging beslist hem een termijn van zeven dagen te geven om vrijwillig het grondgebied te verlaten.

Deze beslissing, die werd vermeld op de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats en die verzoeker op 25 maart 2016 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt :

“Een nieuwe termijn van 25/03/2016 tot 1/04/16. Om middernacht wordt [T.A.] toegestaan om het grondgebied te verlaten.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Inzake de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats, de eerste bestreden beslissing, dient te worden opgemerkt dat deze werd genomen met toepassing van artikel 74/6, § 1bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dat een vreemdeling overeenkomstig artikel 71 van dezelfde wet tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats in overeenstemming is met de wet.

2.2. De Raad merkt daarnaast ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de eventuele vernietiging van de beslissing waarbij hem een termijn van zeven dagen wordt gegeven om vrijwillig het grondgebied te verlaten hem tot voordeel kan strekken. Door te stellen dat de tweede bestreden beslissing iets toevoegt aan het hem eerder betekende bevel om het grondgebied te verlaten van 2 februari 2016, waarin geen termijn was bepaald om vrijwillig het land te verlaten, toont hij niet aan dat hij enig belang heeft bij zijn vordering. Bij de vernietiging van de tweede bestreden beslissing blijft hij immers onderworpen aan voormeld bevel om het grondgebied te verlaten dat niet het voorwerp uitmaakt van een beroep en derhalve definitief in het rechtsverkeer aanwezig is. Hij houdt dan ook onterecht voor dat de vernietiging van de tweede bestreden beslissing kan verhinderen dat hij zijn studies in België dient stop te zetten en ervoor kan zorgen dat hij zijn legerdienst in zijn vaderland niet dient te vervullen. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd in zijn betoog dat verweerder door hem, na zijn invrijheidstelling, een termijn toe te kennen om vrijwillig het land te verlaten een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten heeft genomen. Verweerder heeft slechts de uitvoeringsmodaliteiten van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat niet werd aangevochten, in het voordeel van verzoeker, gewijzigd. Ter terechtzitting weerlegt verzoekers raadsman deze vaststellingen niet en toont hij niet aan dat verzoeker enig belang heeft bij de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing.

De vaststelling dat verzoeker niet aantoont dat hij een belang heeft bij de vernietiging van de tweede bestreden beslissing volstaat om te concluderen dat het beroep gericht tegen deze beslissing onontvankelijk is.

Het beroep tegen zowel de eerste als de tweede bestreden beslissing is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK